

De dierenriem: sleutel tot mens en universum



Vertaald uit het Frans
Oorspronkelijke titel:
LE ZODIAQUE, CLÉ DE L'HOMME ET DE L'UNIVERSE

© 2006, Stichting Prosveta Nederland, ISBN 90-76916-11-X
1e druk: DE DIERENRIEM, SLEUTEL TOT MENS EN UNIVERSUM
Wilco-Amersfoort

© 2006 Stichting Prosveta is voorbehouden voor alle landen. Niets van deze publicatie mag, privé of anderszins, op elektronische, mechanische, gefotokopieerde, audiovisuele of andere wijze worden gereproduceerd, vertaald, bewerkt, in archiefsystemen opgeslagen of doorgezonden, zonder voorafgaande toestemming van auteurs en uitgevers.

ISBN-10: 90-76916-11-X
ISBN-13: 978-90-76916-11-8

Omraam Mikhaël Aïvanhov

de dierenriem, sleutel tot mens en universum

1e druk



Izvor[©] reeks
N^o 220

UITGEVERIJ



PROSVETA



INHOUD

I	De afbakening van de dierenriem	7
II	De dierenriem en de vorming van de mens	19
III	De planetaire cyclus van de uren en dagen van de week	27
IV	Het kruis van het lot	37
V	De assen Ram-Weegschaal en Stier-Schorpion	57
VI	De as Maagd-Vissen	73
VII	De as Leeuw-Waterman	97
VIII	De driehoeken van het water en het vuur	115
IX	De steen der wijzen: de Zon, de Maan en Mercurius	127
X	De 12 stammen van Israël en de 12 werken van Hercules in verband met de dierenriem	145

De lezer zal bepaalde aspecten van de teksten van Omraam Mikhaël Aïvanhov in dit boek beter begrijpen, als hij niet uit het oog verliest dat het gaat om een louter mondeling onderricht.

I

DE AFBAKENING VAN DE DIERENRIEM



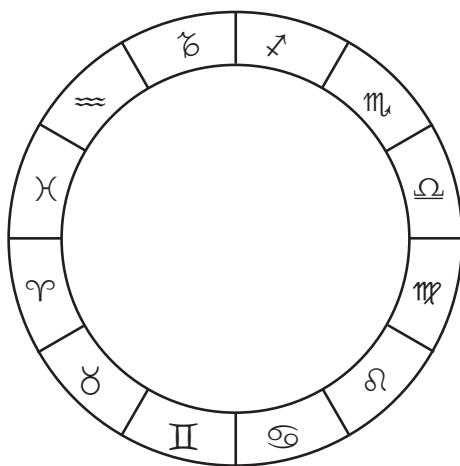
De wetenschap der Ingewijden leert ons dat wij zijn ondergedompeld in een fluïdische oceaan, die zij het astrale licht heeft genoemd. Dit fluïdum is zo gevoelig dat alles erin wordt opgetekend, van onze meest onbenullige handeling tot onze lichtste emotie en vluchtigste gedachte. Volgens de esoterische traditie is dit astrale licht een bijzonder subtiele materie waaruit alle schepselen, mensen en dieren, planten, stenen en zelfs sterren voortkomen. Dit fluïdum noemde Hermes Trismegistus 'telesma', en hij zei erover: 'Zijn vader is de zon, zijn moeder de maan; de wind droeg het in zijn buik, zijn voedster is de aarde.' Natuurlijk moeten we de zon (het vuur), de maan (het water), de wind (de lucht) en de aarde niet alleen beschouwen als de vier bekende materiële elementen, maar ook als de fundamentele principes waaruit de materie is ontstaan.

De Hindoes noemen deze fluïdale materie akasha. Het doet er eigenlijk weinig toe wat voor

namen u het geeft: kosmische elektriciteit, oerslang of Fohat... Omdat ieder schepsel dat denkt, voelt en handelt, nieuwe trillingen achterlaat, is het onmogelijk om alle verschijningsvormen, die het sinds de schepping van de wereld heeft aangenomen, te bepalen en te benoemen. De aard van deze materie is buitengewoon mysterieus en alles wat erover gezegd kan worden, is waar en onwaar tegelijk. Die akasha heeft dus de eigenschap alles te registreren wat er in het universum gebeurt. En het bewijs dat alles geregistreerd wordt, is trouwens dat helderzienden van een voorwerp gebeurtenissen kunnen aflezen, die zich daar omheen afgespeeld hebben en zelfs het lot van een persoon die dat voorwerp een of twee minuten lang in zijn handen heeft gehad. Ik praat natuurlijk over echte helderzienden. Het bestaan van een dergelijke helderziendheid is een buitengewoon argument: als materialistische wetenschappers er rekening mee hielden, zouden ze verplicht zijn hun zienswijzen over de aard van de materie te veranderen.

Dat fluïdum, deze akasha waarin alles wordt gegrift, waarin alles zich weerspiegelt, strekt zich uit tot de grenzen van het universum, wat voor ons de grenzen van de dierenriem zijn, want de cirkel van de dierenriem staat symbolisch voor de ruimte die God heeft afgebakend om de wereld te scheppen. Bovendien leert de weten-

schap der Ingewijden ons, dat de opeenvolging van de twaalf tekens in de dierenriem (Ram ♈ – Stier ♉ – Tweelingen ♊ – Kreeft ♋ – Leeuw ♌ – Maagd ♍ – Weegschaal ♎ – Schorpioen ♏ – Boogschutter ♐ – Steenbok ♑ – Waterman ♒ – Vissen ♓) verwijst naar de verschillende stadia van de schepping.



De Ram geeft de aanzet, hij is de ontembare kracht die opspringt en zich tot elke prijs wil manifesteren, zoals de knoppen in de lente. Aan die brute kracht voegt de Stier de materie toe, maar die materie is nog niet geordend; het is slechts een vormeloze massa van ongedifferentieerde elementen. Wanneer u een terrein ziet,

waar een huis in aanbouw is, is dat de fase van de Stier. Maar met die elementen moet iets vorm gaan krijgen. Daarom begint de Tweelingen met het opzetten van een communicatienetwerk zodat het werk gedaan kan worden: het zijn de ladders, kruiwagens, katrollen en hijskranen die de materialen vervoeren van de ene naar de andere plek op het bouwterrein.

Met de komst van de Kreeft wordt de fundering gelegd, een solide fundament van 'gewapend beton'. In de natuur is dat fundament de kiem, de pit waarin de diverse elementen samenkomen, die tot zijn groei bijdragen. De Leeuw begint die pit te bewerken met een middelpuntvliedende kracht. Hij verhoogt de warmte en intensiteit van de beweging. Er ontstaat een explosie, de massa begint te schitteren en werpt stralen in de ruimte. Wanneer de Maagd op haar beurt arriveert, verklaart zij dat er orde en structuur in dat geheel moet komen. Ze gaat dus aan het werk en alles wordt op zijn plaats gezet. Maar die ordening is onvoldoende, er ontbreekt een esthetisch, harmonieus element en de Weegschaal verschaft dat element. Het is de zevende dag (het zevende teken) en het werk wordt even onderbroken, zodat de bouwvakkers kunnen uitrusten en zich ontspannen.

In dat vreugdevolle klimaat beginnen sommige bouwvakkers het werk te vergeten en worden

ze lui en futloos. Hier doen de elementen van het verval hun intrede: die maken deel uit van het teken Schorpioen en daardoor ontstaan er problemen en vijandigheid. Dit is het uur van de Boogschutter die de gave bezit om de schepselen onderling te verzoenen en met de Hemel te verbinden. Wanneer hij komt, kanaliseert hij dat teveel aan bruisende energie en buigt het om (de boog en de pijl die de centaur vasthoudt) in dienst van een hogere activiteit. Nu heeft die goed geordende wereld, waarvan de radertjes perfect functioneren, de neiging een vaste vorm aan te nemen, te stollen onder invloed van de Steenbok en het leven gaat eruit. Dan zet de Waterman de sterke stromen van de geest in werking, zodat de wereld niet wordt verwoest door zichzelf voortdurend te materialiseren. Wanneer de Vissen komen, brengen ze vrede in de wereld. In die universele vrede en harmonie wordt het leven zuiver, subtiel, totdat alles versmelt en naar de Oceaan van de oorsprong terugkeert.

Iedereen die tot de cirkel van de dierenriem doordringt, wordt onderworpen aan de eisen van tijd (periodes, cycli) en ruimte (een locatie binnen de cirkel). Alleen de zuivere geesten zijn vrij en niet gebonden aan tijd en ruimte. Maar zodra zij incarneren, betreden ze de wereld van de dierenriem en komen terecht in de magische

cirkel van het onverbidde lot, die zelfs de meest verlichte wezens, de grote Zonen van God, ketent.

Het menselijk wezen met zijn fysieke lichaam vertegenwoordigt trouwens zelf de cirkel van de dierenriem waarin zijn geest gevangen wordt gehouden. Bij ieder teken hoort een lichaamsdeel:

Ram ♈ : hoofd

Stier ♉ : hals

Tweelingen ♊ : armen – longen

Kreeft ♋ : maag

Leeuw ♌ : hart

Maagd ♍ : ingewanden en zonnevlecht

Weegschaal ♎ : nieren

Schorpioen ♏ : geslachtsorganen

Boogschutter ♐ : dijen

Steenbok ♑ : knieën

Waterman ♒ : kuiten

Vissen ♓ : voeten

Om te ontsnappen aan deze Slang, die hem omringt met zijn kronkelingen, moet de mens ontsnappen aan de reïncarnatiecyclus.

Op het moment van de geboorte ontvangt het etherische lichaam van het kind, dat nog kneedbaar en maagdelijk is als was, de afdruk van de astrale invloeden. Daarna kan de afgekoelde was niet meer veranderen. Wanneer het kind zijn eerste kreet slaakt, drukt de hemel zijn zegel op zijn

etherische lichaam en stelt zijn horoscoop vast, waarin zijn lot staat geschreven. De enige manier waarop de mens zich kan bevrijden van de beperkingen die de sterren hem opleggen, is te werken aan een bewust herstel van zijn band met God; zodoende ontsnapt hij aan de wet van oorzaak en gevolg en valt hij onder de wet van de genade. Maar die vrijheid waarnaar we allemaal streven, is het laatste wat we zullen krijgen. Daarom wordt vrijheid de kroon van de spiritualiteit genoemd; die kroon is een lichtcirkel die de Ingewijde boven zijn hoofd draagt om te laten zien, dat hij zich onttrokken heeft aan de aardse beperkingen.

Laten we nu eens kijken naar de praktische gevolgen van het bestaan van de dierenriem voor ons dagelijks leven. Stel dat u in de bergen wandelt en daar voor de lol een woord roept of kreet slaakt, wat gebeurt er dan? De bergen kaatsen het terug. De klank, het woord, stuit op een hindernis die het weerkaatst. Hetzelfde gebeurt als u een bal op de grond gooit: deze stuitert terug... als u hem tegen een muur gooit, komt hij naar u terug. Dat zijn fysieke wetten, die een weerspiegeling zijn van spirituele wetten. Dus, als u schreeuwt: 'Ik hou van u', dan zegt de echo van alle kanten: 'Ik hou van u, ik hou van u, ik hou van u.' En als u roept: 'Ik haat u', dan her-

haalt de echo van alle kanten: 'Ik haat u, ik haat u...'

U moet begrijpen dat hetzelfde zich continu herhaalt in het leven: de mens zendt via zijn gedachten, gevoelens en daden voortdurend heilzame of rampzalige golven uit; die golven reizen door de ruimte tot het moment dat ze op de wand stuiten, die hen terugkaatst naar de mens, die dan cadeaus of stokslagen krijgt. Jawel, een terugslag! Zij die deze wet kennen, spannen zich in om overal licht, liefde, goedheid, zuiverheid en warmte te verspreiden en op een dag zullen ze noodzakelijkerwijs dezelfde zegeningen ontvangen: ze voelen zich gelukkig, ze stralen, ze boeken succes. Zij zeggen tot zichzelf: 'De goede God heeft mij beloond!' Helemaal niet, de Heer is niet eens op de hoogte, Hij heeft wel andere dingen aan Zijn hoofd dan ons onophoudelijk te observeren en al onze daden op te tekenen om ons te belonen of te straffen. Hij heeft wetten in ons en buiten ons vastgelegd en die wetten zelf straffen of belonen ons.

Een cirkel met een middelpunt \odot is de structuur die we overal in het universum terugvinden. Neem een willekeurig organisme, een cel bijvoorbeeld: u ziet een kern, een protoplasma, en daaromheen een vel, het vlies. Neem een vrucht: in het midden vindt u de pit, dan het sappige, eetbare vruchtvlees en tenslotte de huid of de

schil. Ieder levend organisme heeft dus een kern, vervolgens een ruimte waarin het leven rondstroomt en tenslotte een 'huid' die dient als grens, als afbakening, waardoor de wet van de echo vrij spel heeft.

Nu is het mogelijk dat, wanneer de afstand van de kern tot de oppervlakte heel groot is, de 'stem' zeer, zeer ver gaat en het jaren duurt voordat zij de wand tegenkomt, die haar terugkaatst. Maar het is niet zo dat er niets gebeurt, omdat de terugslag op zich laat wachten; het gebeurt altijd, maar later, misschien in een andere incarnatie, omdat de grens (of het oppervlak, de wand) erg ver weg ligt. En zo wordt het lot, dat in onze geboortehoroscoop staat gegraveerd, verklaard: het is het gevolg van onze daden in het verleden.

Het atoom en het zonnestelsel hebben een vergelijkbare structuur: een cirkel met een punt in het midden. En de ruimte om dat punt heen vertegenwoordigt de materie; zonder ruimte zou de materie niet kunnen bestaan. Maar de geest heeft geen behoefte aan ruimte; zijn macht komt voort uit dat ene minuscule punt, hij is overal tegelijkertijd werkzaam. Alles stuit dus op de grenzen van de ruimte die door de materie in beslag wordt genomen en komt dan terug naar het vertrekpunt. Zodoende komt alles wat wij doen en alles wat we denken, via de materie naar

ons terug, nadat het de ruimte heeft doorkruist. Het is de materie die de echo weerkaatst, niet de geest. De geest handelt en de materie reageert, zij geeft gehoor aan de impuls. Het is haar rol de geest het hoofd te bieden, zich ertegen te verzetten, hem te begrenzen en zelfs op te sluiten. De dierenriem is de grens die ons universum omsluit, zoals de slang van de materie de geest omvat.

II

DE DIERENRIEM EN DE VORMING VAN DE MENS



De vorming van de mens verliep parallel aan die van het universum. Aanvankelijk stelde de mens een eenvoudige etherische bol voor. Hij had geen longen, geen maag, geen ledematen, maar alleen een hoofd dat zich verplaatste als een kwal in een oceaan van vuur. Toen verdichtte een deel van dat vuur zich om lucht te produceren en werden de longen gevormd. Later verdichtte zich een deel van de lucht om water voort te brengen en kwamen maag, buik en ingewanden tot stand. Tenslotte condenseerde een deel van het water om de aarde voort te brengen en werden de benen en de armen gevormd.

Maar deze vier elementen, die de substantie van de mens en het universum uitmaakten, waren niet de materiële elementen zoals wij ze kennen; ze waren etherisch van aard, vluchtig, en de als zodanig gevormde mens bestond nog niet op fysiek vlak. De mens begon zich pas te materialiseren, nadat zijn voeten waren gescha-

pen en het zijn juist de voeten die als eerste tastbaar werden, dan de benen, dijen, geslachtsorganen, zonnevlecht, enzovoort tot aan het hoofd. Het hoofd kwam als laatste, terwijl het als eerste werd gevormd; en de voeten werden als eerste materie, terwijl ze als laatste werden gevormd. Deze twee stromingen, involutief (de verschijning van organen in de volgorde: hoofd, longen, enz.) en evolutief (hun materialisatie in omgekeerde volgorde), vinden we terug in de dierenriem.

Als u de tekens van de dierenriem opsomt in de volgorde: Ram, Stier, Tweelingen, Kreeft, enz. ... volgt u de involutieve beweging. Zo kwam de mens tot stand, te beginnen met het hoofd. En juist de Ram is het hoofd, omdat we gezien hebben dat ieder teken van de dierenriem overeenkomt met een deel van het menselijk lichaam. Terwijl het lentepunt* de dierenriem in de tegenovergestelde richting brengt, in de volgorde: Vissen, Waterman, Steenbok, Boogschutter, Schorpioen, enz. ... Dit traject stemt overeen met de evolutieve beweging; het doorloopt de volgorde waarin de organen gematerialiseerd zijn. Als we de beweging van de planeten ten opzichte van de dierenriem gadeslaan, zien we

* Dit werk is geen handboek over astrologie; de astronomische basiselementen met betrekking tot de dierenriem worden als bekend verondersteld.

dezelfde tegenstelling. De sterrenbeelden van de dierenriem klimmen naar de hemel in de volgorde: Ram, Stier, Tweelingen, terwijl de planeten in omgekeerde richting draaien.

De tegenstelling tussen planeten en dierenriem kunnen we ook nog vanuit een ander gezichtspunt bekijken. De dierenriem staat voor de stabiele, onveranderlijke kant. Anders dan de planeten die altijd in beweging zijn, behoudt de dierenriem zijn volgorde en regelmaat. Niemand heeft de Ram ooit naast de Weegschaal gezien of de Vissen tussen de Leeuw en de Maagd. De sterrenbeelden van de dierenriem hebben al sinds de eeuwigheid dezelfde volgorde, terwijl de planeten nooit op dezelfde plaats staan en ook niet in dezelfde volgorde ten opzichte van elkaar. Zij staan voor het psychische gebied dat constant varieert, in tegenstelling tot het fysieke lichaam dat altijd dezelfde indeling heeft. Hoofd, maag of voeten zijn nog nooit van plaats veranderd. Al sinds de schepping van de wereld hebben de ledematen en organen, net als de tekens van de dierenriem, een vaste plaats. Terwijl binnenin het lichaam alles in beweging is: het bloed, de lichaamssappen en de zenuwbanen die door het organisme lopen. Net als de planeten die altijd in beweging zijn.

Aan de andere kant weet u dat de planeten krachtiger worden, of juist zwakker, naargelang

het teken waar ze doorgaan en dat ze op hun beurt op die tekens inwerken. Wanneer Mars in Ram komt te staan, wordt hij sterk, machtig, omdat de Ram alle energieën geeft. Mars en Ram hebben sympathie voor elkaar, ze begrijpen elkaar en putten kracht uit elkaar. Maar wanneer Mars een ander teken binnengaat, zoals bijvoorbeeld Kreeft of Weegschaal, wordt hij zwak, omdat deze tekens hem vreemd zijn. Op dezelfde manier wordt in ons datgene wat de planeten symboliseert, te weten de prikkels, neigingen en gevoelens, min of meer aangewakkerd of afgezwakt via de organen, de centra waardoor ze zich uitdrukken. Als u de liefde in uw hoofd plaatst, werkt deze niet op dezelfde manier als wanneer u deze in uw hart sluit. En als u de wijsheid ergens anders dan in de hersenen plaatst, wat zal ze daar dan doen? ... Alleen daar waar de organen en krachten elkaar begrijpen, ontvangen ze allebei veel energie van elkaar. Deze punten moeten worden uitgediept. Net zoals de planeten geactiveerd of afgezwakt worden bij bepaalde sterrenbeelden, zo worden onze intellectuele, affectieve en fysieke vermogens sterker of zwakker naargelang de organen waardoor ze zich proberen te openbaren.

De dierenriem op een abstracte en theoretische manier bekijken is niet genoeg; probeer hem terug te vinden en te interpreteren in alle

sleutel tot mens en universum

25

bestaansvormen. Pas op dat moment wordt de astrologie werkelijk levend en nuttig voor u. De dierenriem is een bijzonder rijk en diepgaand boek dat alle geheimen van het leven bevat. De talrijke combinaties die de sterrenbeelden en planeten onderling voortdurend maken, zijn te vergelijken met draden waarmee wordt geweven. Dag na dag zijn het die combinaties die de draad van het leven vormen.